

Full diocesà

19 de març del 2023

p5 —Inauguració del retorn de pintures de Sert a la catedral

p7 —Dissabte, Jornada per la Vida

Dia del Seminari, coneguem els nostres seminaristes

El 19 de març, festa de Sant Josep, se celebra el Dia del Seminari, una jornada en què l'Església universal prega particularment per les vocacions sacerdotals i promou iniciatives —com la col·lecta econòmica— per al sosteniment dels seminaristes.

Actualment el bisbat de Vic té cinc seminaristes: Francesc Aliberch (23 anys), Andrés Aguirre (26), Camilo Camargo (34), Mario Pallares (23) i Eduardo Quintero (36).

En Francesc és de Moià i és el tercer any que estudia al Seminari Interdiocesà de Barcelona. Abans d'entrar al seminari cursava història, arqueologia i arts cristianes. L'Andrés, en Camilo, en Mario i l'Eduardo han arribat aquest quadrimestre provinents de l'Asociación Misionera de

Sant José (Colòmbia), on havien estudiat els primers cursos de teologia i filosofia.

Quan els demanem què els agrada més de la seva vida al seminari, tots destaquen la fraternitat: saber que no estan sols en aquesta aventura els dona ànims i força. En un món tan individualista com el nostre, poder compartir la formació amb altres joves que també volen servir Jesucrist com a sacerdots és un regal. Semblantment destaquen la formació integral que reben, la qual els serveix per a poder mostrar als altres el rostre de Crist des del servei. Un exemple d'aquest servei és quan cada dimarts pelegrinen pels carrers de Barcelona oferint menjar, companyia i conversa a les persones necessitades.

«El Senyor és el meu pastor, no em manca res»

Diumenge IV de Quaresma / Cicle A

Lectura del Primer llibre de Samuel

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei». Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit». Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor». Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap». I Samuel afegí: «No queda cap més fill?». Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat». Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí». Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell». Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David. (16,1.6-7.10-13a)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.
[22]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscors, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometien en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà». (5,8-14)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Els deixebles li preguntaren: «Rabí, qui va pecar, que

naixés cec aquest home, ell o els seus pares?». Jesús contestà: «Això no ha estat perquè vagi pecar ni ell ni els seus pares; és perquè en ell es revelin les obres de Déu. Mentre és de dia, jo he de treballar fent les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta, quan ningú no pot treballar. Mentre soc en el món soc la llum del món».

Dit això escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè». Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que vèiem assegut captant?». Uns responien: «Sí, que és ell». Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla». Ell digué: «Sí, que el soc».

Llavors li preguntaren: «Com se t'han oberts, els ulls?». Ell contestà: «Aquell home que es diu Jesús va fer una mica de fang, me'l va estendre sobre els ulls i em va dir que anés a rentar-me a Siloè. Hi he anat i, així que m'he rentat, hi he vist». Li digueren: «On és?». Respongué: «No ho sé». [...] (9,1-41)

«Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat»

La llum de la vida

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús ve al món perquè els qui no hi veuen hi vegin, perquè tothom capti una realitat més plena i més profunda que aquella de la qual són capaços els nostres ulls humans. És a dir, veure-hi més enllà de la mirada, agudament; al cec de naixement, Jesús li ofereix dues coses: la visió i la fe; o sigui poder contemplar el món i creure en el Fill de l'home.

La ceguesa temporal dona a entendre la negació de l'ofertament de la llum divina (són els qui veient-hi esdevenen cecs). Apunta aquí el contrast entre la llum i la foscor, simbolitzant el conflicte entre el bé i el mal.

Amb una significativa referència al baptisme, digué Jesús al cec: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè.» La receptivitat de Déu per part de l'ésser humà fa possible omplir la mirada d'una nova realitat, substituir la foscor del «qui sap?!» i la ceguesa del sense-sentit per la llum de la confiança i la claror de la fe.

La fe del nou vident contrasta amb la tossuderia dels fariseus que no volen reconèixer el miracle i, obstinats, busquen excuses de mal pagador. («Qui no creu en els miracles no és realista», deia l'estadista jueu Ben-Gurion.) En el fang —barrejat amb la saliva— de què es val Jesús per a obrar el prodigi hi ha una reminiscència del que Déu va fer, segons el Gènesi, en la creació del primer home.

El relat del cec de naixement ens posa davant els ulls l'amor fidel de Déu, inesgotable i expansiu.

La gràcia divina fa que els ulls es descloguin i la ment s'il·lumini.

La imatge

Diu Jesús: «Mentre soc al món soc la llum del món.» La guarició del cec de naixement és un signe d'aquesta afirmació. El cec hi veu quan es renta en l'aigua de Siloé, que vol dir «enviat». Nosaltres hem estat il·luminats quan l'aigua del baptisme ens ha comunicat l'Esperit de Jesús que és l'enviat del Pare. Visquem, doncs, com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat.

Crist curant el cec (s. XV). Mestres de la Passió de Darmstadt

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

20 dilluns

—Sant Alexandra, mrs.
—Sant Ambrós de Siena, dominic mr.
—Santa Fotina, la samaritana
2S 7,4-5a.12-14a.16/Salm 88/Rm 4,13.16-18.22/Mt 1,16.18.21.24a

21 dimarts

—Santa Fabiola
El traspàs de Sant Benet
Ez 47,1-9.12/Salm 45/Jo 5,1-16

22 dimecres

—Santa Zacarias, papa
—Santa Lea, vídua
Is 49,8-15/Salm 144/Jo 5,17-30

23 dijous

—Santa Josep Oriol, prev.
Ex 32,7-14/Salm 105/Jo 5,31-47

24 divendres

—Sant Cebrià de Tarragona
—Sant Òscar Romero, bisbe
Dia d'abstinència
Sa 2,1a.12-22/Salm 33/Jo 7,1-2.10.14.25-30

25 dissabte

L'Anunciació a la Verge Maria i l'Encarnació del Senyor
Jornada per la vida
La Mare de Déu del Portal, a Prats de Rei
Is 7,10-14;8,10/Salm 39/He 10,4-10/Lc 1,26-38

26 Diumenge V de Quaresma/cicle A

Ez 37,12-14/Salm 129/Rm 8,8-11/Jo 11,1-45

Tens vocació al sacerdoci? Arrisca't

Entrevista als seminaristes de Vic

Com vas descobrir la teva vocació? (Camilo)

El meu camí vocacional el vaig descobrir des de molt petit i va ser gràcies a la meua mare, que va inculcar-me el desig d'anar a missa, incentivant en el meu cor les ganes de servir per mitjà del sacerdoci. Un fet que em va empènyer a entrar al seminari va ser acompanyar un mossèn del meu poble a visitar malalts. Això em va portar a fer el pas de seguir el Senyor en el camí del sacerdoci.

Abans de ser seminarista, formaves part de cap grup de joves de la parròquia o d'algun moviment pastoral? (Francesc)

Abans d'entrar al seminari estava involucrat en la vida de la parròquia com a catequista i col·laborava amb la Delegació de Joves del bisbat.

Què diries als joves que es poden estar plantejant si tenen vocació sacerdotal? (Mario)

Arrisca't. Des del mateix moment que apareix aquesta inquietud ja hi ha un pla de Déu treballant i soc dels qui pensen: «Si ho intentes... què és el pitjor que et pot passar?» No hi perds res i ho guanyes tot, perquè en Jesús, aquell que ho va donar tot per tu, hi ha la veritable felicitat.

Què et va motivar a acceptar el repte de venir a estudiar a Catalunya? (Eduardo)

Per a mi, va ser molt important la figura de Mons. Alfonso Vázquez Benjumea, fundador de l'Asociación Misionera San José a Medellín (Colòmbia), que em va invitar a venir a formar part de la diòcesi de Vic, tenint en compte el carisma de missió, de sortir i evangelitzar amb el servei caritatiu, fent que moltes persones experimentin l'amor de Déu en les seves vides. És important saber que l'Associació Misionera de Colòmbia va ser impulsada fa vint-i-vuit anys per les germanes Josefines de la Caritat de Vic. I m'agrada pensar que era Déu qui preparava el camí perquè avui sigui seminarista del bisbat de Vic.

Heu trobat molta diferència del Seminari Interdiocesà al seminari de Colòmbia? (Andrés)

A mi em sembla que no hi ha gaire diferència. Essent un seminari interdiocesà, em serveix per a nodrir-me d'altres realitats.

Es pot llegir l'entrevista sencera a www.bisbatvic.org o bé en aquest QR

Sert retorna a casa

Divendres vinent, inauguració del deambulatori de la catedral

Entre els anys 1926 i 1927, Josep Maria Sert pogué complir l'encàrrec de la decoració mural de la catedral de Vic que el seu mentor i protector, el bisbe Torras i Bages, li havia encomanat gairebé trenta anys abans. En 1936, a l'arrencada de la guerra civil, la catedral fou incendiada i pràcticament destruïda; quedà dreta, únicament, la part del presbiteri, on Sert havia col·locat grans teles amb els quatre evangelistes flanquejant les figures de sant Pere i sant Pau, que se salvaren.

El capítol de la catedral i l'artista, just en acabar la guerra, es proposaren de fer una nova decoració per a la catedral restaurada. El projecte es començà en 1941 s'inaugurà en 1945; pocs després, el pintor moria a Barcelona.

Les teles salvades de la crema marxaren a la ciutat comtal, i anys més tard s'exposaren a la capella fonda de l'església de la Pietat de Vic, avui convertida en l'espai cultural «Vicpunt-

zero». El retorn a la catedral d'aquestes pintures és el primer capítol d'un gran projecte de recuperació i valorització de l'obra de Sert, que la catedral ha empès amb ambició.

Les quatre teles amb les figures dels evangelistes han estat col·locades en el deambulatori de la catedral, a banda i banda del magnífic retaule gòtic de sant Pere. Les teles han estat muntades sobre uns bastidors metàl·lics que separen les pintures de la paret; és una manera de dir que les pintures no formaven part d'aquest espai, sinó que ara s'hi col·loquen per a la seva contemplació. Al mateix temps, el muntatge garanteix la seva conservació i permet el control del seu estat. La restauració de l'àmbit complet del deambulatori i la seva nova il·luminació completen la intervenció duta a terme.

La inauguració del deambulatori tindrà lloc el pròxim 24 de març a les 18 h, i estarà oberta a tothom. Així es tanca la primera de les tres actuacions previstes en el projecte general de valorització de l'obra de Sert a la catedral vigatana. S'està treballant ara mateix en la creació d'un espai d'interpretació de Sert i acabarà amb la pintura del sostre i la restauració integral de les teles i elements arquitectònics decorats de la nau central de la seu.

Jornada Diocesana de Catequesi

Dissabte vinent, dia 25, al Seminari de Vic tindrà lloc la Jornada Diocesana de Catequesi 2023, amb el tema «La iniciació cristiana avui. Com replantejar la iniciació cristiana en el nostre context actual».

Horari: 10h, acolliment (davant la sala Torras i Bages); 10:30h, pregària (capella); 11h, presentació de la jornada (sala Torras i Bages); 11:30h, «Com tractar la diversitat en la catequesi», a càrrec de Marta Martí, psicòloga escolar al centre educatiu Nen Déu de Barcelona; 13h, diàleg amb la ponent; 14h, dinar; 16h, formació: «La iniciació cristiana avui Com replantejar la iniciació cristiana en el nostre context actual?», a càrrec de Mn. Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya; 17:30, diàleg amb el ponent, i 18:30h, vespres i fi de la jornada. **Informació i inscripció:** catequesi@bisbatvic.org o 938 741 301.

Nou llibre de fra Valentí: «Passió per la Setmana Santa»

Dimecres, dia 29, presentació a Barcelona

Aquest és el títol del nou llibre del caputxí manresà fra Valentí Serra que ens ajudarà a descobrir el més essencial que caldria saber entorn del fet de la passió de nostre Senyor Jesucrist a través de la descripció de les principals tradicions populars i religioses articulades entorn de la Setmana Santa a Catalunya —des del diumenge de Rams fins a Pasqua—, dedicant una particular atenció al viacrucis, a les representacions dramatitzades de la passió, a les processons, a les plantes remeieres vinculades a la Setmana Santa i als plats propis de la cuina catalana per a aquests dies.

En la primera part del llibre s'analitza el fet històric de la passió de Crist, on es presenten, de manera ordenada, les nombroses dades sobre les execucions i crucifixions en el món romà que es troben disperses en les fonts clàssiques, en estudis d'història antiga i en els resultats de recerques

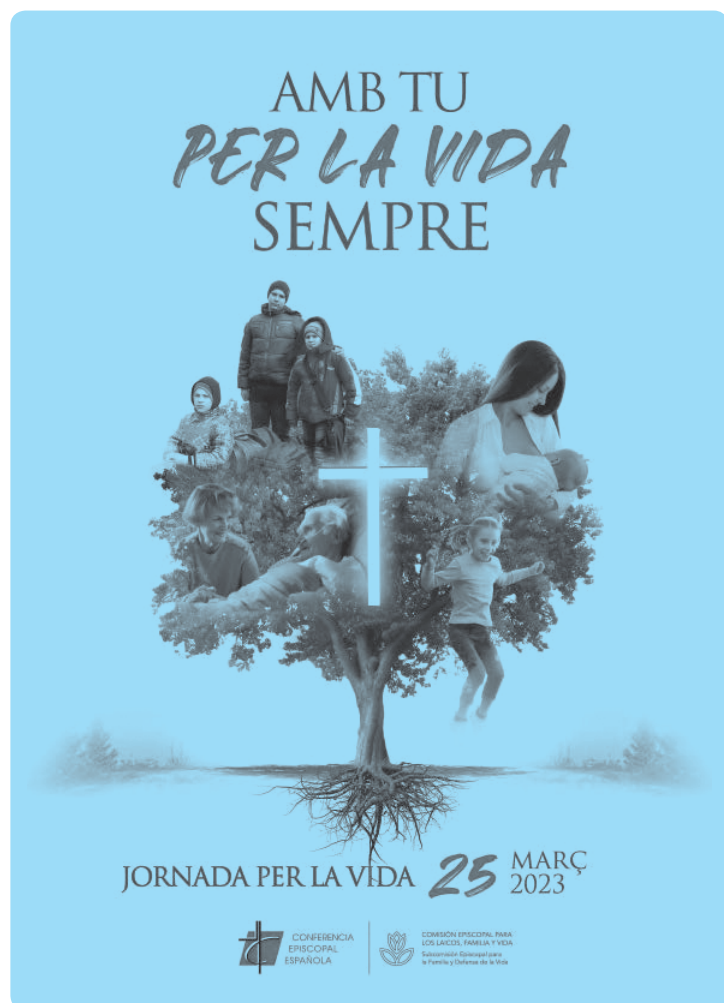
mèdiques i bíbliques sobre la passió de Jesús. El llibre també aporta una relació de les principals devocions i relíquies conservades a Catalunya.

De les nombroses tradicions entorn de la Setmana Santa tractades en el llibre esmentem el salpàs. Fra Valentí ens explica que, fins no fa gaires anys, a casa nostra, a partir del Dimecres Sant, i sobretot durant els primers dies del temps pasqual, es procedia a la benedicció de les cases amb aigua i sal. El sacerdot, acompanyat d'un escolà que duia la cistella per a acaptar, passava per les masies de la demarcació parroquial a beneir la llinda de les portes. L'origen d'aquest costum religiós es remunta al record de la sang que fou aspergida a la llinda dels portals dels hebreus per tal d'alliberar-se dels efectes de les plagues d'Egipte. Per a dur a terme la celebració del salpàs, a cada llar hi havia a punt un cànir amb aigua —preferentment de vidre— i un plat amb sal amb una candela —beneïda el dia de la Candelera— posada dreta al mig, i encesa. El sacerdot procedia a la benedicció segons les oracions del ritual, efectuant la barreja d'aigua i sal dins el salpasser per aspergir la llinda de les portes de la casa i, també, l'entrada als corrals del bestiar. En alguns indrets, encara avui, es percep el desgast de les dovelles dels portals degut a l'impacte corrosiu de la sal. Les famílies dels masos guardaven el cànir d'aigua beneïda per a omplir durant l'any les piques beneiteres destinades a persignar-se en començar i acabar el dia, mentre que la sal era donada al bestiar per tal de protegir-lo de possibles malalties. Acabada la cerimònia del salpàs, a més de l'esmorzar que oferien al sacerdot i a l'escolà, les cases pairals de més recursos tenien el costum de posar en el cistell d'acaptar una dotzena d'ous i altres vitualles, com ara embotits, confitura, formatge i fruita seca.

La presentació del llibre *Passió per la Setmana Santa. Festes i tradicions* tindrà lloc al santuari barceloní de l'Ajuda (c./ St. Pere Més Baix, 18, caputxins) el dimecres 29 de març, a les 19 h, amb les intervencions de l'autor, de la catedràtica d'història moderna de la Universitat de Barcelona, Dra. Maria Àngels Pérez-Samper, i de l'expert folklorista Amadeu Carbó i Martorell.

Jornada per la vida, 25 de març: «Amb tu per la vida, sempre»

Redacció

«Amb tu per la vida, sempre» és el lema amb el qual se celebra enguany la Jornada per la Vida. Serà el dissabte 25 de març, solemnitat de l'Anunciació del Senyor. «Aquest dia l'Església celebra el misteri de l'encarnació, quan el Verb de Déu va assumir, per amor, la nostra naturalesa humana a fi de portar-la a la seva plenitud.»

Els bisbes de la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la Vida «conviden a acompanyar la vida humana, la vida de cada persona, en totes les fases de la seva existència, des de la seva concepció fins a la seva mort natural, augmentant les cures quan la vida és més vulnerable». I enumeren les vides «que han de ser acompanyades».

En primer lloc, assenyalen «a l'inici de la vida». Els bisbes afirmen que «plantejar que eliminar una vida humana pugui ser solució per a algun problema és una greu equivocació, com passa en el cas d'un embrió o un fetus en el si de la seva mare». Per això, «les lleis que promouen i amplien el suposat "dret a l'avortament" són absolutament injustes, perquè "legalitzen la mort de persones innocents i indefenses"».

En el seu missatge, també fan referència a la situació dels refugiats i dels immigrants, a les malalties mentals especialment en el jovent, als avis i a la situació al final de la vida.

L'arquebisbe de Barcelona, al consell de cardenals

Mons. Joan Josep Omella entrarà en el Consell de Cardenals, el grup de col·laboradors que assessoren el Papa en els temes relacionats amb la reforma de l'Església, segons ha informat la Santa Seu. Un cop expirat el mandat dels anteriors membres d'aquest grup, Francesc ha inclòs en els nomenaments l'arquebisbe de Barcelona, vicepresident de la Conferència Episcopal Tarraconense i president de la Conferència Episcopal Espanyola.

Amb el cardenal Omella, també entren en el consell el secretari d'Estat de la Santa Seu, Pietro Parolin, el president de la Governació de l'Estat del Vaticà, Fernando Vérgez Alzaga, l'arquebisbe de Kinshasa, Fridolin Ambongo, l'arquebisbe de Bombai, Oswald Gracias, l'arquebisbe de Boston, Seán Patrick O'Malley, l'arquebisbe del Quebec, Gérald Lacroix, l'arquebisbe de Luxemburg, Jean-Claude Hollerich, i l'arquebisbe de San Salvador de Bahía, Sérgio da Rocha. El secretari de la comissió és el sacerdot Marco Mellino.

¿Vocacions al sacerdocí, avui?

Romà Casanova, bisbe de Vic

Venim d'un passat en què hi havia seminaris amb molts nois formant-se i discernint la seva vocació sacerdotal, tant per part d'ells mateixos com dels seus superiors. Ja han transcorregut més de cinquanta anys, d'aquesta situació, i a partir d'aleshores s'ha produït una davallada contínua d'inscrits en els nostres seminaris diocesans. Per això, molta gent, incloent-hi molts sacerdots, es pregunten amb perplexitat: «¿Vocacions al sacerdocí, avui?» I la resposta és: « Doncs sí.» En aquests moments, gràcies a Déu, tenim seminaristes. Certament són pocs, si ho comparem amb temps anteriors, però el seu nombre és esperançador. El Senyor continua beneint-nos amb el do de joves que han estat capaços d'acollir la seva crida i que s'han posat en camí a fi de créixer com a deixebles seus i deixar-se configurar més i més a ell, per arribar, si Déu vol, a rebre el sagrament de l'orde, en els graus de diaca i prevere, amb vista a esdevenir, enmig de les comunitats cristianes, presència de Crist pastor, sacerdot, mestre i espòs de l'Església.

La pregària de tot el poble cristià per les vocacions és de gran eficàcia.

Efectivament, els seminaristes són un regal de Déu per als nostres bisbats. Ho són veient la penúria que patim en el servei de les parròquies i comunitats dels nostres pobles i ciutats. A més, és bo de pensar que el nombre actual de nois vocacionats, en relació amb els temps d'abundància, és de gran qualitat, no pas en el sentit que són millors que altres, sinó en el percentatge de seminaristes, més elevat ara que en altres moments respecte als joves presents en la vida eclesial. La manca de fe i l'abandonament de la vida i la litúrgia cristiana de tantes i tantes persones en els darrers anys és un factor a tenir en compte a l'hora de valorar el nombre d'aspirants al sacerdocí en el

context de secularisme i indiferència religiosa que s'han imposat en molts dels nostres contemporanis.

En aquests moments eclesials es parla sovint de pastoral vocacional, atès que tenim un evident dèficit de vocacions per a poder servir adequadament el Poble de Déu. Però aquest treball vocacional ha d'estar integrat en la urgència primera, que és evangelitzar. És en el si de les famílies i de les comunitats cristianes on sorgeix l'experiència de relació amb Déu, on s'aprèn a pregar. En el trobament amb Jesucrist viu, en el si de l'Església, especialment en la litúrgia i en el servei als altres, és on resta sembrada la llavor de la crida vocacional per al servei de l'Evangelí. En altres moments podíem —utilitzant una imatge— «pescar en peixera». Mes ara ens pertoca «sortir» a la mar brava a rescatar les persones de les xarxes de les ideologies i les modes que els prenen la llibertat i la plenitud de vida.

No oblidem mai, tanmateix, que les vocacions sacerdotals són principalment i primàriament un do de Déu. La pregària confiada a ell, posant-nos a les seves mans, lliurant-nos a la seva voluntat, tot demanant el do de les vocacions al ministeri sacerdotal, és una necessitat en aquests moments, com sempre. No oblidem que aquesta pregària de tot el poble cristià, encapçalat pels seus sacerdots, és de gran eficàcia.

